Dosarul nr. 5r-83/2026
4-26076228-32-5r-16062026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 noiembrie 2026
or.Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bubuioc
Grefierul Natalia Bîrca

examinând în şedinţă de judecată deschisă, contestația depusă de ***** asupra procesului verbal cu privire la contravenție din 24.05.2026, întocmit în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional întocmit în privința sa,

c o n s t a t ă:

1. La data de 24.05.2026, agentul constatator din cadrul INSP, ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, prin care ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, pe faptul că la 24.05.2026, ora 14:03, ignorând prevederile Regulamentul circulației rutiere indicatoare 3.27.1, 3.27.2, a condus automobilul de model ***** cu n/î *****în Ialoveni, pe traseul R3 Chișinău-cimișlia-Basarabeasca (km.8,m.00), cu viteza de 78 km/h, depășind astfel limita de viteză admisibilă pe sectorul respectiv de traseu.
2. Prin decizia asupra cauzei contravenționale din aceiași dată, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contraveției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea principală sub formă de amendă în mărime de 24 u.c., echivalentul a 1200 de lei și sancțiunea complementară de 4 puncte de penalizare.
3. La data de 04.06.2026 ***** a contestat procesul-verbal și decizia, adoptată la data de 24.05.2026, depunând o contestație în acest sens.
4. În motivarea contestației ***** a indicat că, procesul – verbal cu privire la contravenție, urmează a fi anulat, deoarece a fost întocmit cu încălcarea gravă a drepturilor sale,nefiind respectate drepturile de supraveghere a traficiului rutier, locul faptei nu este clar,are dubii privind corectitudinea filmării și măsurării, a fost

intimidat și amenințat de către agentul constatator. Solicită anularea procesului verbal, încetarea procesului contravențional, excluderea probelor, constatarea încălcărilor procedurale comise de către agent constatator.

5. Contestatarul ***** în ședința de judecată a susținut contestația depusă și a menționat că procesul verbal cu privire la contravenție, este completat cu vădite greșeli, semnătura nu-i aparține, inclusiv și rubricile 9,11,13 nu sînt de el semnate, or la punctele date gtrebuia să se semneze martorul. Referitor la locul faptei, agentul se afla pe carosabil,girofarul nu era conectat. Au încercat polițiștii să-l intimideze, intenționat au deschis ușa automobilului. Atunci el a apelat 112, au venit polițiștii , însă plîngere nu afost întocmită în privința agentului constatator.

   La întrebarea instanței ac omunicat că copia procesului verbal cu privire la contravenție i-a fost înmînată pe loc. Semnătura nu-i aparține,dar era într-o situație neplăcută cu ei, nu cunoaște cine a semnat procesul verbal. Fiindu-i pe loc înmînată copia procesului verbal cu privire la contravenție, el nu s-a uitat peste el. A decis că va depune contestație și din acest motiv nu a invocat obiecții la procesul verbal.
6. Agentul constatator, *****,fiind citat legal, în ședința de judecată n u s-a prezentat. Instanța a decis examinarea cauzei în lipsa acestuia.
7. În cadrul şedinţei de judecată a fost cercetat în original procesul-verbal nr.***** din 24.05.2026.
8. Examinând contestația înaintată în raport cu materialele cauzei, instanța de judecată a ajuns la următoarele concluzii:
9. În sensul art. 395 alin. (1) p.2) și (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1/1).
10. Conform materialelor dosarului s-a constatat că la data de 24.05.2026, agentul constatator din cadrul INSP, ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, prin care ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, pe faptul că la 24.05.2026, ora 14:03, ignorând prevederile Regulamentul circulației rutiere indicatoare 3.27.1, 3.27.2, a condus automobilul de model ***** cu n/î *****în Ialoveni, pe traseul R3 Chișinău-cimișlia-Basarabeasca (km.8,m.00), cu viteza de 78 km/h, depășind astfel limita de viteză admisibilă pe sectorul respectiv de traseu.

11. Prin decizia asupra cauzei contravenționale din aceiași dată, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contraveției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea principală sub formă de amendă în mărime de 24 u.c., echivalentul a 1200 de lei și sancțiunea complementară de 4 puncte de penalizare.
12. Contravenientul *****, ne fiind de acord cu procesul-verbal și decizia sus indicate, le-a contestat.
13. Referitor la termenul depunerii contestaţiei, instanța relevă următoarele.
14. Potrivit art. 448 alin. (1) al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8).
15. La data de 04.06.2026 în termen legal, ***** adepus contestația asupra procesului verbal și deciziei de sancționare din 24.05.2026.
16. În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta –acțiunea sau inacțiunea –ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.
17. Potrivit art. 14 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, contravenția se săvîrșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvîrșită cu intenție dacă persoana care a săvîrșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvîrșită din imprudență dacă persoana care a săvîrșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.
18. Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor

internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

19. Conform art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, în calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege nici o probă nu are valoare prestabilită, sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.
20. În acest sens, instanța reamintește că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.
21. Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reișind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.
22. Potrivit art. 236 alin. (2) Cod contravențional, depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 unităţi convenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.
23. Norma pretinsă a fi încălcată de către contravenient adică art. 236 alin. (2) din Codul contravențional este adresată tuturor cetățenilor și nu privește o categorie aparte de persoane, scopul aplicării sancțiunii fiind deopotrivă punitiv și preventiv, asfel încît sunt valabile garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (Lauko v. Solovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, par. 25-26)

24. Conform prevederilor pct. 47 alin. (1) lit. b) din Regulamentului circulaţiei rutiere al RM, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: b) în afara localităţilor: 110 km/h − pe drumurile semnalizate prin indicatorul 5.4; 90 km/h − pe celelalte drumuri.
25. Instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.
26. Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurîndu-se de forță probantă pînă la proba contrară.
27. Instanța consideră că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăţia contravenientului *****, deoarece în şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine că, ultimul la 24.05.2026, ora 14:03, ignorând prevederile Regulamentul circulației rutiere indicatoare 3.27.1, 3.27.2, a condus automobilul de model ***** cu n/î *****în Ialoveni, pe traseul R3 Chișinău-cimișlia-Basarabeasca (km.8,m.00), cu viteza de 78 km/h, depășind astfel limita de viteză admisibilă pe sectorul respectiv de traseu.
28. Mai mult ca atît, fapta săvîrșită de către contravenientul ***** este integral dovedită prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume: fototabelul efectuat cu mijlocul de măsurare ,,TruCAM nr.seria TC005685”, (f.d.10)
29. Totodată, legalitatea utilizării acestui dispozitiv tehnic este stabilită prin pct. 47 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17 noiembrie 2014, potrivit căruia mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate şi verificate metrologic dotate cu opțiuni de înregistrare foto şi/sau video se utilizează pentru fixarea probelor privind încălcările din domeniul circulației rutiere.
30. La fel, instanța precizează că, planșa fotografică aflată la dosarul contravențional conține data şi ora la care s-a făcut măsurarea: 24/05/2026 ora 14:03:25, din care se poate vedea valoarea vitezei măsurate-78 km/h, și n/î a automobilului 953.
31. În această ordine de idei, instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale

a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui ***** i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acesteia, însă prin aceste probe el nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

32. În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).
33. Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului ***** în comiterea contravenției incriminate, a fost dovedită prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.
34. Respectiv, instanța de judecată notează că, în cursul cercetării judecătorești s-a adeverit prin probe verosimile și pertinente că, ***** a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere din care considerente a fost sancționat de către agentul constatator.
35. La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, ***** nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitîndu-se la invocarea formală a unor neajunsuri, neprezentînd careva probe în acest sens. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a hotărîrii contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

36. Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea prevederilor prezentului cod.
37. Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, precum și circumstanțele atenuate sau agravante.
38. În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin.(2) Cod contravențional.
39. Conform juriprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Nicoleta Gheorghe vs România, s-a arătat faptul, că dacă instanțele naționale, prin hotărîri motivate, analizează motivele de nulitate invocate în speță și consideră că acestea nu atrag nulitatea procesului verbal, în sensul dorit de petent, acest aspect este suficient pentru a nu pune la îndoială echitatea procedurii în cauză, sau, mai concret, respectarea dreptului acestuia de a beneficia de prezumția de nevinovăție.
40. Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 442 şi 443 Cod contravenţional, instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută, or potrivit art.445 Cod contravențional - Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

41. În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.
42. Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) al Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.
43. Nerecunoașterea vinovăției de către contravenientul *****, instanța de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se auto incrimina.
44. Instanța de judecată precizează că art. 6 CEDO obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.
45. Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere al probatoriului și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond ca urmare a cercetării judecătorești, urmează să expună situația de fapt reținută și să concluzioneze corect dacă aceasta se circumscrie încadrării juridice.
46. Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CEDO care a statuat că o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil. (cauza Hiro Balani vs Spania nr.1021/2001 din 28 martie 2003.
47. Argumentele contravenientului precum că nu se face vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, instanța le respinge, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat în mod incontestabil vinovăția contravenientului în comiterea faptei contravenționale, prin suficiente probe directe, utile şi veridice, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, care în ansamblu coroborează între ele.
48. Prin urmare, instanța reținînd probele prezentate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată, au fost admise corect în calitate de probe de către agentul constatator în condițiile art. 425 alin. (2) și (5) din Codul contravențional, fiind pertinente și concludente, care au servit la constatarea existenței contravenției, la identificarea făptuitorului, precum și la constatarea vinovăției persoanei, or scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii, iar prin argumentele invocate,

contravenientul dorește evitarea atragerii la răspunderea contravențională periclitând scopul procesului judiciar și anume stabilirea adevărului obiectiv.

49. În aceiași ordine de idei, instanța reține că securitatea traficului rutier prezintă un interes major, prin urmare asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului. Unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto avînd obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor.
50. Suplimentar, instanța reiterează că în pct.15 și 17 din cauza Marius Haiducu și alții împotriva României din 13 martie 2012 (pct.12) CEDO subliniază despre necesitatea instanțelor naționale în cursul procedurilor contradictorii de a asigura petiționarilor dreptul de a fi audiați și de a susține toate argumentele pentru a-și demonstra nevinovăția. Iar, simplul fapt că instanțele au decis, motivat, să nu acorde încredere anumitor elemente de probă pe care nu le-au considerat credibile și să se bazeze mai mult pe altele, care figurau, de asemenea, la dosar, nu poate afecta procedura în cauză prin inechitate sau arbitrar.
51. Cu referire la afirmația lui *****, precum că semnătura de pe procesul verbal cu privire la contravenție nu-i aparține și că a fost intimidat și amenințat de către agent constataor, instanța de judecată le apreciază ca o metodă de apărare, or în contestație ***** nu a indicat faptul că semnătura nu-i aparține, invocînd acest fapt în ședința de judecată. Tot odată, ***** la întrebarea instanței a menționat că copia de pe procesul verbal i-a fost înmînată pe loc de către agent constatator, iar că semnătura nu-i aparține nu a văzut,deoarece era stresat și nu s-a uitat peste el.
52. Astfel, *****, primind pe loc copia procesului verbal cu privire la contravenție nu a invocat în el careva obiecții și nu a susținut că nu-i aparține semnătura, nu a invocat că a fost intimidat și amenințat de către agent constatator, or astfel de probe instanței de judecată nu au fost prezentate în cadrul cercetării judecătorești.
53. Astfel, conducându-se de propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, instanța ajunge la concluzia de a respinge contestația ca neîntemeiată, așa cum în acțiunile contravenientului există fapta prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, sancțiunea aplicată contravenientului de agentul constatator fiind în corespundere cu cerințele legale.
54. Pentru aceste motive și în conformitate art.457-458, art.460, art.462 Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Contestația depusă de *****, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal şi decizia agentului constatator din cadrul INSP, ***** din 24.05.2026, întocmite în privința lui ***** în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, se mențin fără modificări.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Svetlana Bubuioc**